

'Ik heb het als een cadeautje ervaren dat Marijn kerngezond was'

'Voordat ik zwanger raakte zijn Maritza en ik eerst advies gaan inwinnen bij een gynaecoloog. We wilden een goede inschatting kunnen maken van de eventuele risico's van een zwangerschap in verband met mijn CP en welke effecten dat kon hebben op het ongeboren kindje. CP was volgens de gynaecoloog geen probleem, maar de spierverslappers baclofen gaven een verhoogde kans op miskramen en afwijkingen. Daarom moest ik eerst drie maanden zonder baclofen zijn geweest voor we überhaupt mochten beginnen met insemineren.

De gynaecoloog heeft me inwendig onderzocht, waarbij ze meteen de spierspanning voelde en de bekkenstand controleerde. Het was direct duidelijk dat ik niet op de natuurlijke manier, maar via een keizersnede zou bevallen.

Wij hebben van tevoren samen goed nagedacht hoe we de zorg voor ons kind wilden regelen. Eén ding wisten we zeker: wij wilden zelf voor ons kindje zorgen en niet afhankelijk zijn van anderen. Dat was voor ons een voorwaarde, maar dat moet natuurlijk iedereen voor zichzelf afwegen.

Onze inschatting was dat de eerste periode na de bevalling topsport zou worden. We wisten dat dit een aanslag zou zijn op mijn energie, dus we zijn gaan omdenken: 'Wat is ervoor nodig om overeind te blijven?'. Ik wist dat ik de eerste periode fysiek niet alleen zou redden. We hebben gespaard zodat Maritza onbetaald verlof kon nemen en zij is de eerste zes weken fulltime bij me geweest. Voor haar was dit ook een geweldige tijd die ze niet had willen missen. Het is voor mij echt cruciaal geweest in mijn herstel en daarna kon ik de zorg voor onze zoon Marijn fysiek wel alleen aan.'

Hoewel met het zwanger worden haar grootste wens in vervulling was gegaan, was de zwangerschap zwaar. Freya was erg misselijk en heeft veel op bed moeten liggen. Haar spasme kostte haar veel energie en haar gevoeligheid voor hormonen brak haar op. Na drieënhalve maand werd de misselijkheid gelukkig minder maar de vermoeidheid bleef. Ze heeft enorm veel geslapen overdag. Het was niet het romantische beeld waar ze op had gehoopt. Daarbij kwam ook nog dat er in de vijfde maand van haar zwangerschap een zenuw in haar bil klem zat, waardoor bewegen heel lastig werd. Maritza en Freya wisten niet waar ze aan de bel moesten trekken. De arts wist ook niet hoe te handelen. Nu jaren later (zoon Marijn is inmiddels 17 jaar) speelt deze zenuw af en toe nog steeds op. Rust nemen en wachten tot het overgaat, is het devies van Freya.

Freya beviel in het ziekenhuis met een keizersnede. Ze vond dit psychisch zwaar, omdat het weer medisch werd. 'Ik was in mijn leven al vaker geopereerd en had hier niet altijd even leuke herinneringen aan. De geboorte van Marijn was zoets fijns en dat moest dan toch weer in een ziekenhuis plaatsvinden; aan de andere kant wist ik al vanaf dag één dat ik geen andere optie had. Uiteindelijk is de keizersnede goed verlopen en ik heb het als een cadeautje ervaren dat Marijn kerngezond was.'

Terugkijkend kan Freya concluderen dat de zwangerschap pittig is geweest, maar zij en haar vrouw Maritza hebben desondanks ook intens genoten. 'Zwanger worden, een zwangerschap voldragen, een gezond kindje krijgen... Het is allemaal geen vanzelfsprekendheid. Daar zijn we ons altijd heel bewust van geweest.'

In de jaren die volgden wilden Freya en Maritza heel graag nog een kindje. Een tweede zwangerschap zat er niet in, maar uiteindelijk kwam pleegzoon Milan op hun pad en daarmee werd hun gezin compleet. 'Al zijn we dan wat meer obstakels tegengekomen, we hadden het voor geen goud willen missen. We zijn nog elke dag dankbaar voor ons gezin.'

Meer lezen

Freya is auteur van het boek 'Engel' waarin zij haar levensverhaal beschrijft en ook vertelt over haar zwangerschap en bevalling. Kijk voor meer informatie op <https://www.engelhetboek.nl/>